

Lisieux-i Szent Teréz VÁGYAIM A SZENTSÉGHÁZ ELŐTT

Kicsiny kulcs, ó hogy irigyellek én!
Általad nyílik fogság rejteke,
Amelyben Oltáriszentség lakik,
S trónol a szeretet Istene.
De lendítő szárny számomra a hit,
Képesse tesz – ó csodás kegyelem!
Hogy megnyissam a Szentségház ajtaját
S az Égkirály mellé rejtőzhetem.

Hogy vágyódom a szentély szent helyén
Tenálad elhamvadni, Istenem!
Titokzatosan égő fény gyanánt,
Csillogni, mint örökmécs szelíden!
S ó mily öröm: szívemben ég a láng,
Melynek tűzével lelkeket nyerhetek,
Szeretetlánggra lobbantom vele
Jézus számára a lelkeket.

Ó és oltárnak megszentelt köve,
Megirigyellek minden reggelen,
Mert mint áldott istálló rejtekén,
Rajtad születik meg a Végtelen!
Édes megváltóm! Könyörgő imám
Ne vesd meg, szállj szegény lelkembe már,
Hisz Szíved távolról sem kőhideg,
Hisz a Te vágyad is szívemre vár!

Ó korpolaré angyalkoszorús,
Azért vagyok neked is irigyed,
Mert alázat szerény pólyái közt
Jézust hordozod, legfőbb Kincsemet.
Szűz Mária, Te formáld szívemet,
Legyen szép tiszta korpolaré lelkem,
Isteni Báránynod hadd lakozzék
Hófehér ostya színe alatt bennem!
Szent paténa, elnézlek irigyen,

Jézusom jó s terajta megpihen,
Hozzám ily mélyre leereszkedik
Szent Fönsége, az örök s végtelen.
Jézus beváltja forró vágyamat,
Még élte alkonyát sem várja meg,
Leszáll belém s e jelenlét avat
Élő szentségtartóvá engemet.

Magam szeretnék lenni a kehely,
Melyben imádom az isteni Vért,
De áldozatát így is megkapom,
Hajnalonként az áldott szentmisét!
Lelkem Jézusnak drágább foglalat,
Mint finomszívű aranyserlegek,
S az oltár az az új Kálvária,
Ahol szent Vére értem elperreg.

Ó Jézus, a szent Szőlőtő Te vagy,
És jól tudod én isteni Királyom,
Hogy én csak egy aranyló fürt vagyok,
Mely kell, hogy érted semmiséggé váljon.
Mint szőlőprésben, úgy a szenvedésben
Bizonygatom, mily hön szeretlek Téged,
Nem vágyom többé semmi más örömré,
Csak mindennap feláldozódní Érted!

Ó boldog sors! Én választott vagyok
A sok kis tiszta búzaszem között,
Mik Jézusért adják az életük...
Ki érezhetne még ily mély gyönyört?
Hiszen szeretett arád vagyok én,
Jöjj hát Szerelmem, jöjj és élj Te bennem,
Hisz nagy szépséged úgy elragadott:
Ó alakítsd át Önmagadba engem!

Fordította: M. T. n.

Forrás: Szent Terézke Rózsakertje folyóirat, XV. évf (1942. október), 83. o.